



Vaše č.j.:CKP 2009/288/14/ÚPV

naše zn.: VV/E15533CZ110

K Vašemu sdělení z 11.03.2009.

1)

Problém „nadbytečnosti“ nebyl pojat kontrolou v kontextu obsahu stížnosti, nýbrž pouze parciálně. Z obsahu stížnostního podání jakož i z podání z 23.01.2009 je zřejmé, že předložení kompletních upravených podloh bylo průzkumu naopak nabízeno. Diskutovaná nadbytečnost je tedy spatřována v nadbytečnosti vydání dalšího výměru. Podáním z 23.01.2009 bylo nabízeno průzkumu dodání kompletních podloh prakticky obratem, po impulsu z průzkumu (např.tlf.informací – což se v řadě jiných případů běžně děje a významně to přispívá k urychlení řízení).

2a)

Požadavek na úpravu 4 výrazů nelze rozhodně považovat pouze za doporučující („...bylo by vhodné.“) a pro přihlašovatele za nezávazný. Jedná se o opakovaný požadavek, který je obsahem dvou úředních výměrů. Již toto opakování navozuje dojem nezbytnosti splnění tohoto „doporučení“. Pokaždé je požadavek uveden v kapitole výměru „výsledek průzkumu“ a každé je tato kapitola uzavřena sankční citací.

*Není tedy přijatelný závěr o nezávaznosti požadavku.*

2b)

I kdyby mělo být na okamžik přijato Vaše tvrzení o pouhém doporučení návrhu úprav 4 výrazů, pak v kontextu výše uvedeného, by dobrovolnost akceptování takového návrhu měla být ve výměru výslovně vyznačena (např. označením odstavce). V projednávaném případě tomu tak není.

*Není tedy přijatelný závěr o nezávaznosti požadavku.*

2c)

Průzkum ve dvou výměrech opakovaně požaduje (doporučuje) náhradu několika výrazů. Jedná se o opakovaný, zcela subjektivní a nikterak nezdůvodněný požadavek. Pokud jsou úředním výměrem vznášeny požadavky na úpravu podloh přihlášky, měly by být objektivně doloženy. Takto objektivně doložené požadavky jsou při úpravách podloh přihlášky běžně akceptovány.

*Subjektivní a nepodložené požadavky obsažené ve výměru, navíc opakovaně, nemohou být chápány ani jako doporučující, ani jako odborně přijatelné.*

3)

V otázce délky řízení s PV, s uznáním konstatujeme výrazný obrat ve zkracování doby řízení Úřadem obecně tak, jak je uvedeno ve vysvětlení Úřadu ke stížnosti.

V tomto konkrétním případě došlo ovšem k vybočení z kýženého stavu. Kritizovaná doba dosavadního řízení u této PV zcela evidentně přesahuje Úřadem publikované údaje o průměrné době řízení od podání přihlášky k udělení patentu mírně přesahující 4 roky. A to jistě i přes důkladné interní kontrolní mechanismy Úřadu.

Z Úřadem publikovaných údajů (Výroční zpráva 2007) je zjištěné, jak významnou měrou se podíleli přihlašovatelé z DE (34%) na přírůstku patentů. Je jistě legitimní předpoklad, že takto významná skupina přihlašovatelů bude obecně nejen nyní, ale i v budoucnu, zvyšovat svůj tlak na přijatelnou dobu řízení o PV.

*Není tedy akceptovatelný závěr vyřízení stížnosti v otázce doby řízení, který převádí starost o přiměřenou dobu řízení na přihlašovatele, tj. aby sám urychlil řízení. Pokud je spolupráce přihlašovatele s průzkumem aktivní, je doba řízení zcela věcí průzkumu.*

Z uvedeného je patrné, že nelze se všemi závěry posouzení stížnosti souhlasit. Výsledkem posouzení stížnosti by měl být seriózní závěr o neoprávněnosti, oprávněnosti nebo částečné oprávněnosti podané stížnosti s doložením přijatého závěru v jednotlivých bodech.